

det andet Ting, naar man ikke har Op-
hævsmændene til disse Udtalelser ved
Haanden.

Da ikke flere forlangte Ordet, slutte-
des Forhandlingen.

§§ 1—6)

vedtoges uden Afstemning.

*Lovforslagets Overgang til tredje Be-
handling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Anden Behandling af Forslag til mid-
lertidig Lov om nogle Ændringer i Straffe-
lovgivningen.*

(Første Behandling findes i Tidenden
Sp. 1990 ff., Udvalgets Betænkning i Til-
læg B.).

Lovforslagets Paragraffer, de stillede
Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Sa-
gens Overgang til tredje Behandling, sat-
tes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Efferisøe): Man kan vel
sige, at det Hovedspørgsmaal, som Udval-
get her har skullet tage Stilling til, og som
foreligger til Afgørelse i Rigsdagen, er,
hvorvidt Loven af 1. April 1905 om Ændrin-
ger i Straffelovgivningen, hvis Gyldighed i
det væsentlige udløber den 8. September i
Aar, bør fornys. Udvalget er enigt om,
at nævnte Lov ikke bør bortfalde, idet
man erkender, at den indeholder betyde-
lige Forbedringer, ja væsentlige Fremskridt.
Udvalget kunde derhos have Grund til at
overveje, hvorvidt man bør indskrænke sig
til at opretholde Loven af 1905, eller man
skulde foretage saadanne videregaaende
Ændringer i Straffelovgivningen, hvortil
der maatte være Trang. Imidlertid er der
som bekendt af Regeringen nedsat en Kom-
mission til Forberedelse af Straffelovens
Revision, og denne Kommissions Betæn-
kning kan ventes afgiven i en nær Fremtid,
nemlig allerede til Efteraaret. Jeg behø-
ver vel ikke at paavise, at det under disse
Omstændigheder maa være det rigtigste
her kun at beskæftige sig med de Punk-
ter, der ligge indenfor Rammen af Loven
af 1905, og derhos ikke at foretage videre-
gaaende eller mere indgribende Ændrin-
ger, selv indenfor denne Ramme, men ud-

skyde de større og tvivlsomme Spørgs-
maal, indtil den fuldstændige Revision af
Straffeloven finder Sted, efter at Kommis-
sionen har afgivet sin Betænkning.

Dette vort almindelige Syn paa Sagen
er overensstemmende med det Standpunkt,
som den højtærede Justitsminister ses at
have indtaget ved Udarbejdelsen af det
foreliggende Lovforslag, og Udvalget kan
derfor tiltræde dette, idet vi dog ønske at
faa indført nogle Ændringer. Angaaende
disse har der indenfor Udvalget været
nogen Meningsforskel. Jeg skal tillade
mig at omtale de Ændringsforslag, som
ere stillede af et Flertal indenfor Udvalget
samt af hele Udvalget. Hvad Mindretallets
Ændringsforslag angaar, vil jeg afvente,
hvad vedkommende Ordfører maatte have
at fremføre til Begrundelsen af disse, inden
jeg omtaler dem.

Den Anskuelse, at Straffelovens Be-
stemmelser om Straffene for Vold og Le-
gemsbeskadigelser være for lempelige og
ikke ydede Borgerne tilstrækkelig Beskyt-
telse, gjorde sig gældende allerede for en
Del Aar tilbage. De fremkom med stedse
større Kraft, og Resultatet blev, at der
blev givet Lovbestemmelser i saa Hen-
seende, nemlig i 1897 og 1905. Jeg skal
ganske kort berøre nogle Hovedpunkter i
denne Lovgivning, for saa vidt de angaa
Voldsforbrydelser. En vis Klasse af disse,
nemlig saadanne, der begaas mod sagesløs
Person, bleve udsondrede, og overfor dem
fastsattes skærpet Straf, hvorhos man let-
tede Paatalen. For en enkelt Art af Vold
mod sagesløs Person, nemlig de egentlige
saakaldte bølleagtige Overfald, blev der
fastsat en særlig streng Straf. Man ind-
førte desuden Anvendelse af Strafarter,
der formentes at være mere virksomme
end de tidligere anvendte, idet Tvangs-
arbejde og Fængsel paa sædvanlig Fange-
kost, forbundet med Arbejdstvang, traadte
i Stedet for Fængsel paa Vand og Brød
eller Bøder, og man søgte at gøre disse
sidste mere virkningsfulde ved at afskaffe
Afseningen med Fængsel paa Vand og Brød.
Desværre har det vist sig, at man ikke
har kunnet faa saa meget ud af dette,
som ønskeligt var, idet der har manglet
Plads i Fængslerne, men det er vel nok
noget, der kan raades Bod paa.

En anden Straffart, der indførtes som
almindelig Straf, var Legemstraf overfor
voksne Personer. Udvalgets Flertal erken-
der, at der i Retssikkerhedens Interesse
bør haves strengere Bestemmelser for
Voldsforbrydelser end de, der indeholdes i
Straffeloven, og at man navnlig — dette